

ὅπως οἱ μετὰ δεδεμένων ὀφθαλμῶν διερχόμενοι μὴ ἐννοῶσι ποῦ μετέβαινον.

Ἄλλ' ὁ Ρογήρος, εἴτε διότι εἶχε λεπτότερα τὰ αἰσθητήρια ὄργανα, εἴτε διότι ἡ καταβίβασις ἐγένετο ἀμελῶς, ἐνόησε καλῶς τοῦτο, ἀλλὰ προσεποιήθη ὅτι οὐδὲν ἐνόησε καὶ ἐβάδισεν ἐμπρός.

Ἀφοῦ δὲ διὰ μυρίων προφυλάξεων διήλθον μέγαν ἀριθμὸν διαδρόμων καὶ αἰθουσῶν, ἤκουσε φωνήν, διάφορον τῆς τοῦ ὁδηγοῦ του, εἰπούσαν αὐτῷ ἐπιβλητικῶς:

— Δύνασθε νὰ λύσητε τοὺς ὀφθαλμοὺς σας.

Ὑπήκουσε καὶ ἀπαλλαγεῖς τοῦ ἐπιδέσμου παρετήρησε περὶ αὐτόν, ὅπως γνωρίσῃ τὸ μέρος. Ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν εἶχε τὸ διακριτικόν· ἦτο εὐρυτάτη αἴθουσα, θολωτή, φωτιζομένη ἐν μέρει ὑπὸ λαμπτήρος, χύνοντος ὅλον τὸ φῶς του ἐπ' αὐτοῦ καὶ καταλείποντος σχεδὸν ἐν τῷ σκότειν δύο ἀνδρας, καθημένους παρὰ τράπεζαν, εἰς ὀλίγων βημάτων ἀπ' αὐτοῦ ἀπόστασιν.

Ὁ Ρογήρος ἐνόησεν ὅτι ὁ ὁδηγός του τὸν ἐγκατέλιπε, μόνον ἄχρι τῆς θύρας τῆς αἰθούσης ἐκείνης συνοδεύσας αὐτόν. Ὅθεν συνεκέντρωσε πᾶσαν τὴν προσοχήν του ἐπὶ τῶν δύο ἀνδρῶν, οἵτινες ἔμενον ἐκεῖ. Ἡ περιβολὴ αὐτῶν ἦτο ἀπλουστάτη. Οὐδὲν ἐδείκνυεν ὅτι ἀνήκον εἰς τὰς ἀνωτέρας κοινωνικὰς τάξεις ἢ ὅτι ἦσαν εὐκατάστατοι. Οὐδὲν δ' ἐβλεπέ τις ἐξ αὐτῶν, ἢ μόνον τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὅλον σχεδὸν κεκαλυμμένον διὰ μέλανος ὑφάσματος.

Ἐκεῖνος, ὅστις καθ' ὅσον ἡδύνατό τις νὰ ἐννοήσῃ εἶχε μείζονα αὐθεντείαν, ἐγερθεὶς ἔτεινε τὴν χεῖρα πρὸς τὸν Ρογήρον, ὥσει θέλων νὰ ὁμιλήσῃ. Ἀλλὰ μᾶτῃν προσεπάθησε ν' ἀρθρώσῃ λέξιν.

Αἰφνίδιος τρόμος κατέλαβεν αὐτόν, ὥστε ἠναγκάσθη νὰ ἐπαναπέσῃ ἐπὶ τῆς ἑδρας, ἀφ' ἧς εἶχεν ἐγερθῇ.

Τότε ὁ ἕτερος, ὥσει θέλων νὰ ἐπωφεληθῇ τὴν ταραχήν του, ἤρχισεν ἀμέσως λέγων:

— Αἱ πολλαὶ προφυλάξεις, ἃς ἐλάβομεν ἐπὶ τῷ ἐρχομῷ σας, ὦ Ρογήρε, πρέπει νὰ χρησιμεύσωσιν, ὅπως σας ἀποδείξωσιν, οὐχὶ τόσῳ τὴν πρὸς ὑμᾶς δυσπιστίαν μας, ὥσῳ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου, ὃν διατρέχομεν. Μὴ ἐκπλαγῇτε λοιπὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις μου. Μετ' οὐ πολὺ, θὰ ἐννοήσητε περὶ τίνος πρόκειται. Ἐν τούτοις, πείσθητε καλῶς ὅτι, ἂν τὸ γεγονός, ὅπερ θὰ σας ἀποκαλύψωμεν, ἐγένετο γνωστὸν εἰς τὸν ἔχοντα τὴν ἰσχύν τοῦ ξίφους, αἱ κεφαλαὶ ἡμῶν βεβαίως θὰ ἐπιπτον· ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδική σας δὲν θὰ ἐσώζετο. Δὲν σας λέγομεν δὲ τοῦτο, ὅπως σας ἐκφοβίσωμεν. Ἄν ἦσθε τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἰσχύωσι παρ' ὑμῖν πάθη δειλά, δὲν θὰ προσεκαλεῖσθε τῶρα νὰ ἀκούσητε μυστικόν, τὸ ὅποιον οὐδεὶς μᾶς βιάζει νὰ σας ἀποκαλύψωμεν. Πρὸ πολλοῦ σας παρατηροῦμεν. Γνωρίζομεν τὰ μάλλον ἀποκρυφα μυστικὰ τῆς καρδίας σας... Οὐδὲν διαφεύγει ἡμῖν... Ἀλλὰ καὶ οὐδὲν παρετηρήσαμεν εἰς ὑμᾶς μὴ μεγάλου καὶ γενναίου. Εἶναι ἀλη-

θές ὅτι ἐπεθυμοῦμεν ν' ἀφίσωμεν ὑμᾶς εἰς τὸ σκότος, ἄχρις οὗ, παρελθόντος πλέον τοῦ κινδύνου, ἤθέλετε δυνηθῇ νὰ δρέψητε καρποὺς εὐχαρίστους. Καὶ τοῦτο, οὐχὶ διότι δὲν ἐξετιμῶμεν ὑμᾶς προσηκόντως, ἀλλ' ἔνεκα τῆς πρὸς ὑμᾶς θερμῆς ἀγάπης μας. Ἀλλὰ, ὡς καθ' ἐκάστην παρατηροῦμεν συμβαῖνον, ἢ φρόνησις, κατὰ τὴν ἀρχαίαν παροιμίαν, παρασκευάζει τὰ νήματα, καὶ ἡ τύχη ὑφαίνει. Δὲν ὑπόδοκῃσαν δὲ οἱ οὐρανοὶ νὰ ἐπικυρώσωσι τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ προσεγγίζων... καί, οἱμοὶ! βεβαίωτατος θάνατος τοῦ κυρίου προσώπου, τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐν τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἐματαιώσε πάντα ἡμῶν τὰ σχέδια καὶ μᾶς ἐξαναγκάζει νὰ πράξωμεν ὅ,τι ἀπεφεύγομεν.

— Καὶ εἶναι πατήρ μου ὁ ἐτοιμοθάνατος οὗτος; ἠρώτησε τεταραγμένος ὁ Ρογήρος.

— Ἦσυχάσατε... Ἡ ὑπόθεσις ὑμῶν ἀπαιτεῖ καρδίαν αἰσθανομένην, χεῖρα ἐνεργοῦσαν, πρόσωπον προσποιούμενον. Εἰπέτε μοι, γινώσκετε τὰς περιπετείας τοῦ οἴκου τῆς Σοηθίας;

— Ὁ οἶκος τῆς Σοηθίας!... Ἡ ἱστορία τῆς οἰκογενείας ταύτης μετ' ἡμετέρων ὅσον οὐδεμία ἄλλη... καὶ ὅμως, καίτοι δὲν εἶμαι λίαν προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν, δὲν ὑπάρχει οἶκος ἐν Ἰταλίᾳ, τοῦ ὁποῖου ν' ἄγνοῦ τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν ἱστορίαν.

[Ἐπεται συνέχεια].

ΠΑΝ. ΠΑΝΑΣ

ΠΑΥΛΟΥ ΛΙΝΔΑΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΓΙΟΥΓΚ

(Συνέχεια)

Β'

Τὴν ἐπομένην ὁ Ριχάρδος, μετὰ περισσοτέρας ἢ ἄλλοτε προσοχῆς, ἀνέγνωσε τὰς πρῶτας ἐφημερίδας ἐλπίζων νὰ ἱκανοποιηθῇ τὴν περιέργειάν του, ὅσον ἀφεώρα τὸ ἐπείσοδιον τῆς χθεσινῆς παραστάσεως καὶ πράγματι, ὅτε βαρυνθεὶς πλέον νὰ ἀναγινώσκῃ ἦτο ἕτοιμος νὰ ἀφήσῃ καὶ τὴν τελευταίαν ἐφημερίδα, ἐφείλκυσε τὴν προσοχήν του ἡ ἐξῆς εἰδησις, διὰ κυρτῶν γραμμάτων τετυπωμένη, εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα:

«Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν, ὅτι ὅλως ἀδίκως κατηγορήθη ὡς σφετεριστῆς ὁ συγγραφεὺς τοῦ χθὲς παρασταθέντος νέου δράματος "Ἐλζα, καθ' ὃ, λαβὼν ὡς ὑπόθεσιν τὸ πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τοῦ πέπλου τῆς λήθης κεκαλυμμένον πολυθρύλητον κακούργημα τοῦ κόμητος Μλοντσίνι».

— Ἄ! ναί, ἀνέγραξεν ὁ Ριχάρδος ἀναπνέων ἐλευθέρως, ὡς εἰ τῷ ἀφηρέθῃ βάρος, ὅπερ τὸν ἐπέεζε, ἐνθυμοῦμαι τῶρα! ἦτο ἡ δολοφονία τῆς κομήσεως Μλοντσίνια, καὶ ἐξηκολούθησεν:

«Ὡς ἐκ περισσοῦ δὲ παραπέμπομεν τὸν ἀμφιβάλλοντα εἰσέτι εἰς τὸν ΙΑ' τόμον

τῆς Συλλογῆς τῶν περιέργων Κακούργημάτων· ἐκεῖ εἰμεθα βέβαιοι, θὰ χάσῃ πᾶσαν ἀμφιβολίαν.»

Ὁ Ριχάρδος, ἀφοῦ ἀνέγνωσεν, ἀπέθεσε τὴν ἐφημερίδα καὶ ἤρχισε νὰ βαδίζῃ ἐντὸς τοῦ δωματίου.

Τόσῃ ἀγαλλίασιν τῷ ἐπροξένησεν ἡ εἰδησις αὕτη, ὥστε εὐκόλως θὰ ἔγραφεν εὐχαριστίας εἰς τὸν συντάξαντα τὸ ἀρθρίδιον, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὸν ἐγνώριζεν.

Μετὰ συγκινήσεως ἀνεπόλει τὰ συμβεβηκότα, ἃτινα ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν πολυκροτον ἐκείνην δίκην καὶ τὴν ἀνησυχίαν τῆς οἰκογενείας του· διότι ἡ μήτηρ του, ἔλκυσα τὸ γένος ἐκ τῆς Πολωνικῆς ἀριστοκρατίας, ἦτο, ἂν καὶ πολὺ μακρόθεν, οὐχ ἥττον συγγενὴς τῆς δολοφονηθείσης κομήσεως Μλοντσίνια. Καὶ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη θὰ ἐξηκολούθει νὰ ἀναπολῇ τὰ γεγονότα ταῦτα, ἂν βλέμμα του ριφθὲν ἐπὶ τοῦ ὥρολογίου δὲν τῷ ἐνεθύμιζεν, ὅτι εἶχε νὰ κάμῃ πολλὰς ἐπισκέψεις. Ἀμέσως λοιπὸν ἐνεδύθη πολιτικὰ καὶ σημειώσας τὸν τόμον τῶν *Περιέργων Κακούργημάτων*, ὅπως μὴ τὸν λησμονήσῃ, κατῆλθε τοῦ ξενοδοχείου τῆς *Αὐτοκρατορικῆς αὐλῆς*, ὅπου συνήθως διέμενον, ὡς αἰεὶ εὐρίσκετο ἐν Βερολίνῳ.

Κατ' ἀρχὰς διηυθύνθη εἰς τὴν ὁδὸν Γουλιέλμου, ἔνθα ἀφῆκεν εἰς πολλὰς οἰκίας τὸ ἐπισκεπτῆριόν του, εἴτα δι' ἄλλων ὁδῶν ἔφθασεν εἰς τὰς Φιλύρας· τὴν ὥραν ἐκείνην γίνεται ὁ περίπατος· διὰ τοῦτο πλῆθος πολὺ, εἰς τὴν ἀριστοκρατικὴν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἀνήκον τάξιν, περιεπάτει ὑπὸ τὴν μαγευτικὴν ἐκείνην δεινροστομίαν.

Ὁ Ριχάρδος δὲν ἔπαυε νὰ χαίρεται, ὑπὸ πολλῶν δὲ καὶ ἐσταματᾷτο, ὅπως οὗτοι τῷ εὐχρηθῶσι τὸ καλῶς ἤλθης· οὐχ ἥττον μὲ ὅλα αὐτὰ δὲν ἡδύνατο νὰ ἐλευθερωθῇ τῆς σαγηνευτικῆς ἐκείνης ὀπτασίας, ἣτις ἀπὸ χθὲς τὸν ἐβασάνιζε· διηνεκῶς τὴν ἐβλεπεν ἐνώπιόν του καὶ πολλὰκις ἐνόμιζεν ὅτι τὴν ἀνεγνώριζεν εἰς κυρίας, αἵτινες πολὺ ὀλίγην εἶχον μὲ ἐκείνην ὁμοιότητα.

Ἐνῷ ἐβάδιζε, παρετήρει συγχρόνως καὶ τὰ διάφορα ἐκθέματα τῶν μεγαλοπρεπῶν ἐπὶ τῆς λεωφόρου ἐκείνης καταστημάτων, κατὰ τὴν στιγμήν δὲ ταύτην ἔστη ἀφῆρημένος πρό τινος βιβλιοπωλείου· αἰφνης ὅμως ἐσυλλογίσθη τι καὶ ἀνοίξας τὴν θύραν αὐτοῦ εἰσῆλθε.

— Μήπως ἔχετε, παρακαλῶ, τὸν ΙΑ' τόμον τῆς Συλλογῆς τῶν Περιέργων Κακούργημάτων; ἠρώτησε τὸν πρῶτον τυχόντα ὑπάλληλον.

— Νομίζω, κύριε, ὅτι ὑπάρχει, τῷ ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, λάβετε μόνον τὴν καλοσύνην νὰ περιμεῖνετε ὀλίγον, διότι τὸ βιβλίον δὲν εἶνε πρόχειρον.

Καὶ ὁ ὑπάλληλος εἰσῆλθεν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ πρίγκηψ ἡσυχολεῖτο βλέπων τὰ διάφορα εἰκονογραφημένα βιβλία, ἃτινα ἦσαν ἐκτεθειμένα ἐπὶ τῆς ἐν τῷ μέσῳ τραπέζης, εἶχε δὲ τὰ νῶτα ἐστραμμένα πρὸς τὴν θύραν.

Αἴφνης ἀκούει ὀπισθέν του τὴν θύραν ἀνοιγομένην καὶ πρὶν ἢ στραφῇ, φωνὴ γυναικεῖα ἐρώτᾳ τὸν ἕτερον ὑπάλληλον:

— Σὰς παρακαλῶ πολὺ, κύριε, δύνασθε νὰ μοὶ δώσετε τὸν ἐνδέκατον τόμον τῶν Περιέργων Κακουργημάτων;

Ὁ πρίγκηψ τότε ἐστράφη.

— Ἀμέσως, κυρία μου, τῇ ἀπήντησεν ὁ ὑπάλληλος· σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ καθήσετε ὀλίγον· πηγαίνω νὰ σὰς τὸν φέρω.

Καὶ ὁ ὑπάλληλος εἰσῆλθεν εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ὅπου συνῆψε μετὰ τοῦ ἑτέρου ὑπάλληλου συνδιάλεξιν χαμηλῇ τῇ φωνῇ.

Αἱ κινήσεις τοῦ πρίγκηπος ὅταν ἐστρέφετο, καθὼς καὶ ἡ ἐκπληξὶς καὶ ἡ χαρὰ συγχρόνως, αἵτινες ἐξωγραφήθησαν εἰς τὸ πρόσωπόν του, ἦσαν τόσον ζωηραί, ὥστε ἀδύνατον νὰ διέφυγον τὴν προσοχὴν τῆς κυρίας.

Οὐδεμία τῷ ἔμενεν ἀμφιβολία· ἐκείνη ἦτο, ἢν τόσον ἀνυπομόνως ἀνεζήτη.

Τὸ βλέμμα τῆς ἀγνώστου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντίκρυσε τὸ ἰδικόν του, ἐφαίνετο ἐπίσης ἐκπεπληγμένον, ἀλλὰ εὐνοϊκόν· ἐκ τούτου δ' ἐνθαρρυνθεὶς ὁ πρίγκηψ ἀσυνειδήτως σχεδὸν ἀπεκαλύφθη καὶ τὴν ἔχαιρέτισεν ὑποκλινέστατα, χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν συνήθη του ψυχραιμίαν καὶ ἐτοιμότητα, ἢν ἐκέκτητο ὡς ἄνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ εἰς παρομοίας περιστάσεις.

— Εὐγενεστάτη κυρία, τῇ λέγει πλησιάζων ὀλίγον, δικαίως θὰ ἐκπληττεσθε διὰ τὴν τόλμην μου καὶ τὸ θάρρος, τὸ ὁποῖον λαμβάνω νὰ ἀποτείνωμαι πρὸς ὑμᾶς, χωρὶς διόλου νὰ σὰς γνωρίζω, ἀλλὰ τὸ διάβημά μου τοῦτο ἀμέσως θὰ δικαιολογήσω, ἐὰν μοὶ ἐπιτρέψετε μίαν ἐρώτησιν.

Ἐκείνη ἐξηκολούθει νὰ τὸν παρατηρῇ εὐνοϊκῶς διὰ τῶν μεγάλων ὀφθαλμῶν της καὶ εἰσώπα, ὡς εἰ ἤθελε νὰ τὸν παροτρύνῃ ἵνα ἐξακολούθησιν.

— Πιστεύετε, κυρία, εἰς τὰς προαισθήσεις; . . . ὦ! ἐννοῶ πόσον παραδόξος σὰς φαίνεται ἡ ἐρώτησίς μου αὕτη καὶ διὰ τοῦτο σπεύδω νὰ σὰς τὴν ἐξηγήσω. Σὰς εἶδον χθὲς εἰς τὸ Θέατρον, ἐνῷ δὲ Ἰσα Ἰσα τὴν στιγμὴν ταύτην σὰς ἐσχεπτόμην καὶ ἡ μόνη μου ἐπιθυμία ἦτο νὰ σὰς ἐπανίδω, ἰδοὺ εἰσέρχεσθε εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον, ὁμολογῶ δὲ ὅτι οὐδόλως ἠλπιζα νὰ σὰς συναντήσω, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς χθὲς παντοῦ σχεδὸν σὰς ἀνεζήτησα! Καὶ δὲν εἶνε μόνον τοῦτο, κυρία, φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξίν μου, ὅταν σὰς ἤκουσα νὰ ζητήτε τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς βιβλίον, τὸ ὁποῖον πρὸ δύο μόλις λεπτῶν ἐζήτησα παρὰ τοῦ ἑτέρου τῶν ὑπάλληλων. Βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν σὰς διηγούμαι μῦθον, ἐδῶ εἶνε ὁ ὑπάλληλος καὶ θὰ πεισθῆτε ἀμέσως· ἀπ' ἑτέρου δὲν ἦσθε χθὲς εἰς τὸ Θέατρον;

— Ναί, ναί! τῷ ἀπήντησεν ἡ ἄγνωστος, ἥτις εἶχεν ἤδη ἐξοικειωθῇ πρὸς τὸ ζωηρὸν ὄμμα τοῦ Ριχάρδου.

— Μεθ' ἑτέρας τινὸς κυρίας ξανθῆς; δὲν ἐκάθησθε εἰς τὴν δευτέραν σειρὰν τῆς πλατείας; δὲν ἐφύγατε τοῦ Θεά-

τροῦ μετὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας πράξεως;

— Ἀκριβῶς· οὕτω συνέβη, τῷ ἀπήντησε μειδιῶσα ἡ νέα.

— Δὲν ἀμφιβάλλω ποσῶς, ὅτι ἐπληροφορήθητε τὰ τῆς δίκης ἀπὸ τὰς πρωϊνὰς ἐφημερίδας! Ἐ! λοιπόν, σὰς παρακαλῶ, δὲν συμφωνεῖτε ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι κάπως περίεργον;

— Ὡ ναί, πολὺ περίεργον!

— Κάτι περισσότερον, προσέθηκεν ὁ πρίγκηψ, καὶ τώρα, κυρία, βεβαίως ἐξηγῆται τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὅποσον ἔλαβον δι' ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἡ ἐκπληξὶς μου, ἐπὶ τῇ ὅλως ἀνελπίστῳ ταύτῃ συναντήσεισας.

— Ἄν' ὅλ' αὐτὰ εἶνε καθὼς λέγετε. . .

— Ὡ! σὰς ὁμνῶ ὅτι εἶνε ἀληθῆ. . .

— Τότε λοιπὸν χαίρω πολὺ, ὅτι με συνηντήσατε ὀργήγορα, ἄλλως, τίς οἶδε πῶς θὰ με ἐπλάττειν ἡ φαντασία σας· ἔσως ὡς μυστηριώδη τινα ρωμαντικότητα καὶ βεβαιῶς, ἐάν ποτε με ἐγνωρίζατε, φανταζομαι πόσον πικρὰ θὰ σὰς ἐφαίνετο ἡ μεταβάσις κατόπιν εἰς τὴν σκληρὰν πραγματικότητα.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἔφθασεν ὁ πρῶτος ὑπάλληλος, ὅστις ἔδωσεν εἰς τὸν Ριχάρδον τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον οὗτος, πληρώσας, ἔλαβεν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἐφάνη καὶ ὁ ἕτερος ὑπάλληλος, μετὰ λύπης του δὲ ἔλεγεν εἰς τὴν κυρίαν, ὅτι ἕτερον δὲν ὑπῆρχεν.

— Δύναμαι ὅμως, τῇ εἶπε, νὰ τὸ παραγγείλω εἰς Λειψίαν καὶ νὰ τὸ ἔχετε μεθαύριον.

— Μεθαύριον; ἀνέκραξεν, ὦ! τότε εἶνε πολὺ ἀργά· ἐπεθύμουν νὰ τὸ ἔχω τώρα, ἀμέσως· καὶ ἐὰν τηλεγραφῆσετε εἰς Λειψίαν·

— Ἐ! τότε θὰ τὸ ἔχετε αὐριον.

— Λοιπὸν, σὰς παρακαλῶ πολὺ νὰ τηλεγραφῆσετε.

Καὶ χαιρετίσασα ἐξῆλθεν.

Ὁ πρίγκηψ ὅμως τὴν ἠκολούθησε, καὶ πλησιάζας αὐτήν, τῇ λέγει μειδιῶν:

— Ἐπιτρέψατέ μοι, σὰς παρακαλῶ, κυρία μου, νὰ σὰς δανείσω τὸ βιβλίον καὶ οὕτω, νομίζω, παύει ἡ ἀνυπομονησία σας· σὰς βεβαιῶ, ὅτι πολὺ εὐτυχὴς θὰ θεωρηθῶ, ἂν παραδεχθῆτε τὴν πρότασίν μου ταύτην.

— Ὡ, σὰς εὐχριστῶ πολὺ, κύριε· εἰσθε πολὺ ὑποχρεωτικός, ἀλλὰ διατὶ νὰ σὰς στερήσω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀναγνώσετε σήμερον τὸ βιβλίον. . . δύναμαι νὰ περιμενῶ ἕως αὐριον.

— Ἀλλὰ τότε λοιπὸν ἐννοεῖτε νὰ μὴ μοὶ ἐπιτρέψετε νὰ σὰς φανῶ χρήσιμος, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον; Δὲν ἐννοήσατε τὸ στρατήγημά μου; Δανείζων εἰς ὑμᾶς τὸ βιβλίον, ἐλπίζω ὅτι ὅταν ἔλθω νὰ τὸ ζητήσω πάλιν, θὰ γνωρισθῶ με τοὺς οἰκείους σας καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ μάρω με ποῖαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῶ. . . μήπως τοῦτο εἶναι πολὺ ἄστοπον;

— Ὡλως διόλου, τῷ ἀπήντησεν ἀφελῶς ἐκείνη.

Ἐν τούτῳ οὕτω συνομιλοῦντες ἔφθα-

σαν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ πεζοδρομίου, ὅπου ἐστάθμευε κομπὴ ἄμαξα.

— Τότε λοιπὸν, ἐπανελάβεν ὁ πρίγκηψ, πότε θὰ δυνηθῶ νὰ προσφέρω τὰ σέβη μου εἰς τοὺς οἰκείους σας;

— Ὅπόταν θελήσετε.

— Ἐννοῶ πότε θὰ ἔχετε τελειώσῃ τὸ βιβλίον;

— Θὰ ἀρχίσω σήμερον ἀμέσως τὴν ἀνάγνωσιν.

— Ὡστε αὐριον περὶ τὴν μεσημβρίαν.

— Ἀναμφιβόλως· κατοικῶ παρὰ τινι συγγενεῖ μου, κυρία Τσέτβιτς, ταγματάρχου, εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἀχρον· ἴσως ἔσως δὲν γνωρίζετε διόλου ποῦ κεῖται αὐτὸ τὸ μέρος· εἶνε ὀπισθεν τῆς πλατείας Λύτσοβ.

Ὁ πρίγκηψ τότε τὴν ἐβοήθησε νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς ἄμαξης καὶ ἐγχειρίζων αὐτῇ τὸ βιβλίον:

— Μοὺ ἐπιτρέπετε βεβαίως νὰ συστηθῶ. Πρίγκηψ Ριχάρδος τῆς Λαεμβούργης.

Τόσον ὅμως συγκεκινημένος προέφερε τὰς λέξεις ταύτας ὁ Ριχάρδος, ὥστε μόλις τὰς ἤκουσεν ἡ νέα, ὡς ἐκ τούτου αὕτη, προφανῶς ἐστενοχωρημένη, ἐψιθύρισεν:

— Ἐλένη Γιούγκ.

Καὶ ἡ ἄμαξα ἀπεμακρύνθη δραμαίως.

Γ'

— Ἐλένη Γιούγκ! ἐπανελάβεν ὁ πρίγκηψ, ὅστις ἔστη ἐπὶ μικρὸν παρατηρῶν τὴν ἄμαξαν ἀπομακρυνομένην. Μὰ τὴν πίστιν μου, δὲν τὸ ἠλπιζα· διότι, ἐπὶ τέλους, τί θὰ πῇ Ἐλένη Γιούγκ! Χμ! οὕτως ἡμπορεῖ νὰ ὀνομάζεται καθεὶς· με' ἄλλους λόγους, τὸ ὄνομα δὲν ἀρμόζει εἰς τὸ πρόσωπον καὶ τὸν χαρακτήρα τῆς χαριεστάτης αὐτῆς γυναικός. Καί μ' ὅλον τοῦτο εἶνε θελκτικωτάτη, ἐνδύεται μετὰ μεγίστης φιλοκαλίας καὶ φαίνεται νὰ ἦνε πολὺ εὐγενής, ὅπερ καὶ τὸ οὐσιωδέστερον, ἀλλὰ τί λέγω! τὸ κυριώτερον εἶνε ὅτι μοὶ ἐπέτρεψε νὰ τὴν ἐπισκεφθῶ, διότι ἐπὶ τέλους διατὶ νὰ μὴ ὀνομάζεται καὶ Ἐλένη Γιούγκ;

Οὕτω σκεπτόμενος ὁ Ριχάρδος ἐξηκολούθει μετ' ἐνδομύχου χαρᾶς τὸν περίπατόν του ὑπὸ τὰς Φιλύρας, πάντοτε ὅμως ἐν τῇ φαντασίᾳ του ἀνέπλαττε τὴν εἰκόνα τῆς νέας ἐκείνης, ὁ δὲ ἦχος τῆς λεπτῆς τῆς φωνῆς ἔμενεν ἑναυλος εἰς τὰ ὦτά του· διηνεκῶς διηρώτα ἐκυτόν, ποία ἦτο δυνατὸν νὰ εἶνε αὕτη ἡ Ἐλένη· μήπως ἦτο ψευδώνυμον; Προφανῶς ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν, διότι ἐκέκτητο τοὺς τρόπους, τὴν ἀφέλειαν καὶ τὴν ἀμέριμνον ἐκείνην ἐλευθεριότητα, ἥτις, ὡς ἀόρατος πέπλος, περιβάλλει πᾶσαν ἀριστοκρατίδα. Ἀλλως τε, τὸ πρῶτόν της βλέμμα, τὸ ὁποῖον ἔρριπεν ἐπὶ τοῦ πρίγκηπος διὰ τῶν μελανῶν καὶ μεγάλων ὀφθαλμῶν της, μετεῖχε τόσης ἀωότητος καὶ εἰλικρινείας, ὥστε ἀμέσως ἠνάγκασε τὸν Ριχάρδον νὰ ἐρυθριάσῃ διὰ τὰς ὑπονοίας του, αἵτινες κατ' ἀρχὰς τὸν εἶχον καταλάβει.

Τὴν στιγμήν ἐκείνην τὸν συνήντησε φίλος τοῦ τις ταγματάρχης ἀνῆκων εἰς τὴν σωματοφυλακὴν τοῦ αὐτοκράτορος.

— Ἐ! πρίγκηψ, τῷ λέγει, καὶ χαρούμενος σήμερα! τί συμβαίνει;

— ὦ! τίποτε σπουδαῖον, ἀγαπητὲ Μάλτσιν! καὶ ἐσχεδιάζω... ἀλλὰ σὺ τί κάμνεις;

— Μὴ μ' ἐρωτᾷς, πρίγκηψ! ἔχω μερικὰς ἡμέρας, ποῦ ἔχασα τὴν ἡσυχίαν μου.

— Ἔτσι; καὶ πῶς τοῦτο;

— Ἀγαπῶ ἀνευ ἐλπίδος.

— Ὅχι δά! καὶ δύναται νὰ μάθῃ κανεὶς ποία εἶνε;

— ὦ, ἂν τὸ ἤξευρα καὶ ἐγὼ ἔσο βέβαιος, ὅτι δὲν θὰ τὸ ἐκρυπτον εἶνε, φίλε μου, ἄλλο «Μαῦρο Δόμινο τῆς Βενετίας» τὴν εἶδον εἰς τὸ Θεάτρον.

Ὁ πρίγκηψ ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐφιστᾷ περισσότερο τὴν προσοχὴν του.

— Ἐ, λοιπὸν τότε εἶνε ἀληθὴς περιπέτεια.

— Ὅχι δά, ἀλλ' ὅπως δῆποτε τὸ κορίτσι εἶνε ἀρκετὰ νόστιμον.

— Ἐανθὴ ἢ καστανή.

— Κανένα ἀπὸ τὰ δύο, δὲν εἶνε μὲν ἔανθῃ, ἀλλὰ νομίζεις ὅτι τὸ κεφάλι της βγαίνει φλόγας.

Τοῦτο ἤρκεσεν, ἵνα καθησυχᾷ τὰς ὑπονοίας τοῦ πρίγκηπος.

— Ἐξακολούθησον λοιπὸν, φίλε μου, τῷ εἶπε.

— Ναί... δηλαδὴ τίποτε ἄλλο δὲν εἶναι, πρὶν ὅτι, συσταλλόμενος, διότι δὲν ἦτο καλοενδεδυμένη, τὴν ἠκολούθησα, μόλις ἐξῆλθε τοῦ Θεάτρου! ἐνῷ δὲ ἐσκεπτόμην νὰ τὴν πλησιάσω, αἴφνης ἀνέρχεται εἰς ἐν λεωφορεῖον, εἰς τρόπον ὥστε μὲ ἡνάγκασε, ἐπειδὴ ἔφερον στολήν, νὰ ἀρκεσθῶ εἰς τὸ νὰ παρατηρῶ τὸ ἀπομακρυνόμενον λεωφορεῖον. Φαντάσου, Ριχάρδε, οὔτε κἂν εἰς τὸν ἱπποσιδηρόδρομον δὲν εἶχεν ἀναβῆ. Εἰς τὸν φίλων ἐπέμενεν ὅτι κάποτε τὴν εἶδεν ἐργαζομένην εἰς τι γνωστὸν ἀνθοκομεῖον. Ἀμέσως λοιπὸν ἤρχισα νὰ φρουρῶ τὴν θύραν, καὶ φαντάζεσαι ὅτι ἡ ὑπόθεσις μοῦ ἐστοίχισε μίαν περιουσίαν, διότι ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν ἠναγκαζόμην νὰ ἀγοράζω ἀνθοδέσμας! μ' ὅλα ταῦτα οὐδὲ ἵχνος τῆς ἀγνώστου μου ἡδυνήθην νὰ ἀνακαλύψω.

— Ἄν θέλῃς, Μάλτσιν, τίθεμαι εἰς τὰς διαταγὰς σου καὶ ἐλπίζω ὅτι καὶ θὰ κατορθώσωμεν! ἀλλὰ εἰπέ μου, σὲ παρακαλῶ, σὺ δὲ γνωρίζεις ὅλον τὸν κόσμον, μήπως ἤξεύρεις μίαν κάποιαν κυρίαν Τσέτβιτς, σύζυγον ταγματάρχου, κατοικοῦσαν εἰς τὴν ὁδὸν Ἀχρὸν;

— Ἀκού λέγει, πῶς ὄχι! Ἐρνέστος Τσέτβιτς, ὑπολοχαγὸς εἰς τὸ δεύτερον σύνταγμα τῶν Δραγόνων, εἶνε ὁ ἀγαπητός της ἀνεψιὸς καὶ ὁ θανάσιμος ἐχθρὸς μου εἰς τὸ σκάκι! εἰς τὸ μπεζικ δὲ ἐκεῖ τὴν παθαίνει, ἔχει ἀπελπισθῇ ὁ δυστυχής.

— Τὸν εὐρίσκω λοιπὸν εἰς τὴν Λέσχην;

— Ἐχομε συνέντευξιν εἰς τὰς ἑξ, ἀλλὰ θὰ μείνωμεν τοῦλάχιστον ἕως τὰς ὀκτώ.

— Ἐγὼ λοιπὸν θὰ ἔλθω εἰς τὰς ἑξ καὶ ἡμῖς.

— Σὲ περιμένωμεν λοιπὸν! καὶ τώρα σὲ ἀφίνω, διότι κάποιον πηγαίνω νὰ ἀνταμώσω.

— Χαίρετε!

Καὶ ὁ πρίγκηψ, ἀποχαιρετίσας τὸν φίλον τοῦ Οὐλερίχον βαρῶνον φὸν Μάλτσιν, μετέβη περιχαρὴς εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐνεδύθη τὴν στολήν του διὰ τὸ δεῖπνον.

Δ'

Κατὰ τὴν ὀριθεύσαν ὥραν ὁ πρίγκηψ εὐρέθη εἰς τὴν Λέσχην, ὅπου πράγματι συνήντησε τὸν ὑπολοχαγὸν Τσέτβιτς, εὐρισκόμενον εἰς σφοδρὰν διαμάχην μετὰ τοῦ φίλου τοῦ Οὐλερίχου.

Πρὸς στιγμήν ὁ πρίγκηψ ἔστη θαυμάζων τοὺς δύο παίκτας! ὁ μὲν Μάλτσιν ἔξω φρενῶν ἐφώναζε καὶ ἐχειρονόμει! ἦτο δὲ προφανὲς ὁ χάνων! ἐνῷ ὁ Τσέτβιτς, ἀτάραχος, ἐμέτρα τοὺς ἀριθμοὺς καὶ εἰρωνικῶς τοὺς ἐσημεῖον ἐπὶ τῆς μαύρης πινακίδος.

— Χά! Οὐλερίχε, ἐφώναζε γελῶν τὴν στιγμήν ταύτην ὁ Τσέτβιτς, ἔνδεκα καὶ ἑπτὰ μᾶς κάμνουν δεκαοκτώ! χά! ἄλλο παιγνίδι 27 πόντων...

— Κύριε Τσέτβιτς, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς συγχάρῶ, τὸν διέκοψεν λέγων ὁ Ριχάρδος.

— ὦ, ὑψηλότατε, χαίρετε, πῶς εἴσθε;

— Ἀρκετὰ καλὰ, καὶ σεῖς; πολὺν καιρὸν ἔχω νὰ σὰς ἴδω, ἂν δὲν ἀπατώμαι θὰ εἶνε ἤδη τρία ἔτη καὶ περισσότερο, ἐν τῷ μεταξύ ἐγίνατε λοχαγός...

Ὁ Ἐρνέστος φὸν Τσέτβιτς, νέος ὑψηλὸς καὶ μᾶλλον ἰσχνός, μὲ λεπτὸν καὶ μακρὸν ξανθὸν μύστακα, ἠγέρθη ὅπως χαιρετίσῃ τὸν Ριχάρδον, ὑποκλινόμενος δὲ στρατιωτικῶς,

— Ἀναμφιβόλως, ὑψηλότατε, τῷ ἀπήντησε, πράγματι πολὺς καιρὸς παρήλθε, σεῖς, ὡς ἐμάνθανα, εἴσθε πάντοτε εἰς ταξείδια, ἀλλὰ καὶ τώρα, ὡς πάντοτε, εἶμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Πρὸς τὸ παρόν, σὰς παρακαλῶ, νὰ ἐξακολουθήσετε τὸ παιγνίδιόν σας, μετὰ ταῦτα δέ, θὰ σὰς παρακαλέσω νὰ μοῦ δώσετε μερικὰς πληροφορίες.

— Ὅχι δά, τίθεμαι ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσίν σας, ὁ φίλος μου ἐδῶ θὰ λάβῃ τὸν κόπον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀντ' ἐμοῦ τὸ παιγνίδιον.

— ὦ! εὐχαριστῶ πολὺ, ἀλλὰ τότε μόνον θὰ συγκατατεθῶ εἰς τοῦτο, ἐὰν ὁ φίλος μας Μάλτσιν μὲ βεβαιώσῃ, ὅτι δὲν τοῦ προξενεῖ τοῦτο ἐνόχλησιν.

— Ἀπ' ἐναντίας, ὑψηλότατε, θὰ σὰς εἶμαι εὐγνώμων νὰ τὸν ἀπομακρύνετε καὶ εἰ δυνατόν νὰ μὴ τὸν ἀφήσετε ποτὲ πλέον νὰ ἐπιστρέψῃ.

Ὁ Ριχάρδος καὶ ὁ Τσέτβιτς εἰσῆλθον μετὰ τοῦτο εἰς παρακείμενον δωμάτιον τῆς Λέσχης καὶ καθήσαντες ἐπὶ χθαμλῶν ἀνακλιντῶν ἤρχισαν νὰ συνδιαλέγονται.

— Δὲν μοὶ λέγετε, φίλε Ἐρνέστε, εἰσθε, ἂν δὲν ἀπατώμαι, συγγενὴς τῆς κυ-

ρίας Τσέτβιτς ταγματάρχου, ἥτις κατοικεῖ εἰς τὴν ὁδὸν Ἀχρὸν;

— Πῶς ὄχι! εἶνε ἡ ἀγαπητὴ μου θεῖα!

— Ἀ! ἐξαίρετα! σὰς παρακαλῶ ὅ, τι μέλλω νὰ εἴπω νὰ μείνῃ μεταξὺ μας.

Ὁ Τσέτβιτς κατένευσεν εἰς σημεῖον συνεννοήσεως.

— Τότε λοιπὸν εἴσθε συγγενὴς καὶ μετὴν δεσποινίδα Ἐλένην Γιούγκ;

— Πῶς! ἀνέκραξεν ἐκπληκτος ὁ Ἐρνέστος, Ἐλένη Γιούγκ; Αὐτὸ τὸ ὄνομα, σὰς βεβαιῶ, μοῦ εἶνε ὅλως ἀγνωστον.

— Ἔτσι; ἀνταπήντησεν ὁ πρίγκηψ κάπως τεταραγμένος, τότε δὲν εἶνε ζήτημα, ὅτι κακῶς μὲ ἐπληροφόρησαν. Ἐχω — πρὸς στιγμήν ἐσιώπησε — δηλαδὴ μοὶ ἀνέθεσαν παραγγελίαν τινά, τὴν ὁποίαν ὀφείλω νὰ ἐκπληρώσω πρὸς τὴν εἰρημένην δεσποινίδα ἐξετάσας λοιπὸν, ἔμαθον ὅτι αὕτη κατοικεῖ παρὰ τινι συγγενεῖ της, κυρίαν Τσέτβιτς ταγματάρχου, ἀλλὰ καθὼς βλέπω μὲ ἡπάτησαν ἀναμφιβόλως.

— Προφανῶς! ἀλλὰ σταθῆτε... θὰ ἦτο νόστιμον... μήπως ὀνομάζεται οὕτως ἡ νέα κυρία, ἡ ὁποία ἐσχάτως ἐνοικίασε τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς οἰκίας τῆς θείας μου; Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσκεψίν μου ἡ ἀγαπητὴ μου θεῖα μοὶ ἀνέφερε, ὅτι μεσίτης τις τῇ ἀνήγγειλε, ὅτι νέα κυρία, πολὺ πλουσία, ἐρχομένη ἐξ Ἀμερικῆς μετὰ τῆς θαλαμηπόλου της καὶ βαρυνομένη τὰ ξενοδοχεῖα, ἐπεθύμει νὰ κατοικήσῃ εἰς τὸ ἄνω πάτωμα. Ἐ! καὶ τώρα ἔπειτα ἀπὸ ὅσα μοὶ εἶπατε δὲν εἶνε διόλου ἀπίθανον ἡ νέα αὕτη κυρία νὰ ὀνομάζεται Ἐλένη Γιούγκ! Ἐὰν ὁμως, ἐξακολούθησεν ὁ Ἐρνέστος, ἐπιθυμεῖτε ὑψηλότατε νὰ σὰς διευκολύνω τὴν εἰσοδὸν παρὰ τῇ θεῇ μου...

Ὁ πρίγκηψ ἐσυλλογίσθη πρὸς στιγμήν, εἶτα:

— Ἐὰν δὲν σὰς εἶνε δύσκολον, τότε θὰ σὰς παρεκάλουν.

— Διόλου δύσκολον, γίνεται μάλιστα ἀμέσως.

Καὶ ἐγερθεὶς ἐπλησίασεν εἰς τι γραφεῖον ἔγραψεν ἐπὶ τοῦ ἐπισκεπτηρίου του καὶ τὸ ἔδωκε τῷ Ριχάρδῳ.

— ὦ, σὰς εὐχαριστῶ πολὺ! καὶ τώρα δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σὰς ἐμποδίσω πλέον ἀπὸ τὸ παιγνίδιον.

Καὶ σφίγγαντες ἀλλήλων τὰς χεῖρας ἀπεχωρίσθησαν.

Ε'

Ἡ ἐπομένῃ ἦτο καὶ αὕτη λαμπρὸς προ-ἀγγελος τοῦ ἔαρος! ὁ πρίγκηψ, ὅστις προηγουμένως εἶχε καλῶς ἐξετάσῃ ἐπὶ τοῦ χάρτου τῆς πόλεως τὴν θέσιν τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀχρὸν, ἐβαίνειν ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν του, μὲ πεποίθησιν ἐμπείρου στρατηγού.

Οὐχ ἦττον, καθ' ὁδὸν κατεῖχετο ὑπὸ παραδόξων αἰσθημάτων, ἅτινα ἐπαίσθητῶς ἐμείουν τὴν χαράν, ἣν δικαίως ἠσθάνετο διὰ τὴν τόσῃ ποθητὴν ταύτην συνάντησιν.

Διατί ἡ Ἐλένη νὰ τῷ ὑποκριθῇ; διατί νὰ προφασισθῇ συγγένειαν μὲ τὴν κυρίαν

ταγματάρχου, ἐν ᾧ οὐδεμία τοιαύτη ὑπῆρχε;

Τὸ ψεῦδος τοῦτο ἐπέφερε σπουδαίαν ἀποθάρρυνσιν εἰς τὴν φύσει εἰλικρινῇ καὶ φιλαλήθει καρδίαν τοῦ Ριχάρδου· ὡς ἐκ τούτου, καὶ τώρα ἀκόμη, οὐχὶ μικρὸν κατέβαλλεν ἀγῶνα, ὅπως ἀποσκορακίσῃ τὴν ιδέαν, ὅτι δὲν εὐρίσκετο ἐνώπιον ἐξηστῆς μένης τυχοδιώκτηδος.

Τὸ μέγαρον τῆς κυρίας ταγματάρχου ἔκειτο εἰς ἀπομεμακρυσμένον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ τῆς μονήρους ὁδοῦ τοῦ Ἀχον· ὁπισθεν αὐτοῦ ἐξετείνεται ἀδενδρος παιδίας· τὸ πλεῖστον κεχωρισμένη διὰ τοίχων εἰς μάνδρας.

Ὁ πρίγκηψ, ὅστις διὰ τῆς ὑπηρεσίας ἀπέστειλε τὸ ἐπισκεπτήριόν του, ἐγένετο μετὰ μεγίστης εὐγενείας δεκτός· ἀφ' οὗ ἐπαρουσίασε καὶ τὰς ὀλίγας γραμμάς τοῦ Ἑρνέστου προεφασίσθη, ἐκ δευτέρου ψευδόμενος, ὅτι ἐπειδὴ εἶχε νὰ ἐκτελέσῃ παρὰ τῇ δεσποινίδι Ἑλένη παραγγελίαν τινά, πολὺ ἐπεθύμει, εἰ δυνατόν, νὰ μάθῃ τὰ κατ' αὐτήν.

Ἡ κυρία Τσέβιτς ὅμως μετὰ σχολαστικῆς σχεδὸν προφυλάξεως.

— Ὑψηλότετε, τῷ ἀπήντησε, βεβαιώθητε ὅτι μεγάλως χαίρω διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μοὶ κάμνετε ἐπισκεπτόμενός με· μετὰ πολλῆς μου λύπης ὅμως βλέπω, ὅτι δὲν θὰ δυνηθῶ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν αἰτησίαν σας· καὶ τοῦτο, διότι οὐδὲν σχεδὸν γνωρίζω, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐν λόγῳ νέαν· πρὸ μὲν ὅμως σχεδὸν ἤλθε ἐδῶ μεσίτης οἰκίων καὶ μοὶ ἐπρότεινε νὰ ἐνοικιάσω τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας μου εἰς νέαν καὶ πολὺ πλουσίαν Ἀμερικανίδα, συνοδευμένην ὑπὸ τῆς θαλαμηπόλου τῆς καὶ ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔμελλε νὰ φθάσῃ· ἐννοεῖτε ὅτι οὐδόλως ἐδίστασα νὰ δεχθῶ τὴν πρότασιν, τόσῳ μάλλον, καθ' ὅσον ἐβεβαιώθη περὶ τοῦ ποιοῦ τῆς μελλούσης ἐνοικιαστρίας μου. Χμ! διότι, ὡς καλῶς ἐννοεῖτε, κύριε πρίγκηψ, τὴν σήμερον πρέπει κανεὶς νὰ προσέχῃ αἰφνης πρὸ ἡμερῶν, μία φίλη μου, χωρὶς καὶ νὰ τὸ ἐννοήσῃ, ἐφιλοξένηι διαδόχον μνηδενίστριαν. Πράγματι λοιπόν, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐφθασεν ἡ Ἑλένη μετὰ τῆς θαλαμηπόλου τῆς· μόλις ἐγκατεστάθη καὶ ἀμέσως με ἐπεσκέψθη· μοὶ ἄφησε τὴν καλλίστην ἐντύπωσιν, ἔκτοτε διάγωμεν φιλικώτατα τὸ μόνον, τὸ ὅποιον συνέβη, εἶνε ὅτι ἐνοικίασε ἐν κλειδοκύμβελον καὶ ἐμίσησε περιψήμον μάγειρον, διότι, καθὼς φαίνεται, ἀποστρέφεται τὰ ξενόδοχα· ὁ βίος τῆς εἶνε ἀρετὰ μονήρης, δὲν δέχεται σχεδὸν κανένα, ἐξέρχεται τακτικὰ εἰς περίπατον καὶ πολλάκις πηγαίνει εἰς τὸ Θέατρον. Καθὼς μοὶ λέγει, ἔχει σκοπὸν νὰ ἐπισκεφθῇ πολλὰς ἀκόμη πόλεις τῆς Εὐρώπης καὶ ἔπειτα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀμερικὴν· ἀλλὰ τί νὰ σὰς εἴπω, πρίγκηψ, ἡ περιέργος αὕτη ξένη μοὺ ἔχει διεγείρει πολλὰς ὑπονοίας, διότι, ἐπὶ τέλους, δὲν εἶνε καὶ ἀδύνατον νὰ εἶνε μυστικός ἀπόστολος, τίς οἶδε τίνας σπουδαίας ὑποθέσεις ἢ ἐταιρίας· ἐν συνόλῳ ὅμως εἶνε πολὺ συμπαθὴς καὶ διόλου δὲν

δυσχερεστοῦμαι ἐκ τῆς συναναστροφῆς τῆς.

Ὁ πρίγκηψ, ὅστις, ἀνυπόμονος πλέον διὰ τὴν φλυαρίαν τῆς κυρίας ταγματάρχου, ἤκτισε προσπαθὼν νὰ ἀνακαλύψῃ τι ἐκ τῶν πληροφοριῶν τῆς, ἔστη πρὸς στιγμὴν, εἶτα:

— Μοὶ ἀκούσιν αὐτά, σεβαστὴ κυρία· τῇ ἀπήντησε, καὶ σὰς βεβαιῶ ὅτι δὲν εὐρίσκω λόγους, νὰ σὰς ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου, διὰ τὴν εὐγενῆ ὑμῶν προθυμίαν· ἐστὲ ὅμως βεβαία, ὅτι τὰς ἀνακοινώσεις σας ταύτας θεωρῶ ἐμπιστευτικές.

Ἀφ' οὗ δὲ ἀντήλλαξαν τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις, ὁ Ριχάρδος ἐχαιρέτισε καὶ ἐξῆλθεν, ἐνῶ ἡ κυρία ταγματάρχου εὐρίσκετο εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, διότι ὑποψία ἤρχισεν ἤδη νὰ τῇ γεννᾶται ὅτι ἤθελαν τὸ κίνημα τοῦτο τοῦ Ριχάρδου ὑπέκρυπτε, τίς οἶδε, τίνα διπλωματικὸν σκοπὸν, καθὼς καλῶς γνωρίζουσα ὅτι ὁ πρίγκηψ ἔχαιρε παρὰ τῇ αὐτῇ μεγίστης εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης· οὐχ ἦττον ἐνδομύχως δὲν δυσχερεστεῖτο, διότι ἤδη ἐνόμιζεν ὅτι τῇ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ προσφέρῃ καὶ αὕτη ποιᾷ τινὰ ἐκδούλευσιν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ἐπομένως, ἐναθρονομένη διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ὁποίας ἔτυχεν, ἀπεφασίσε νὰ τηρήσῃ ἄκραν μυστικότητα.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ριχάρδος εἶχε ἀνέλθει τὴν κλίμακα, ἥτις ἦγεν εἰς τὸ δευτερον πάτωμα τῆς οἰκίας καὶ ἀφ' οὗ προηγουμένως διευθετήσε τὴν κόμην του, τὸν λαίμοδετόν του καὶ ἐν γένει δι' ἐνὸς βλέμματος ἐβεβαιώθη περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ του ἐπίσης διὰ τοῦ δακτύλου τὸ ἡλεκτρικὸν κομβίον.

Ἡ θύρα εὐθὺς ἤνοιξεν, εὐχαρὶς δὲ νέα παρουσιάσθησά ἔλαβε τὸ ἐπισκεπτήριον τοῦ πρίγκηπος· μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε καὶ ὑποκλινόμενη:

— Ἡ δεσποινὶς κυρία μου, τῷ λέγει, σὰς παρακαλεῖ νὰ λάβετε τὸν κόπον νὰ εἰσελθῆτε.

Ἡ Ἑλένη ἐδέχθη τὸν πρίγκηπα κρατοῦσα εἰσέτι τὸ ἐπισκεπτήριόν του καὶ ὑπομειδιῶσα.

— Σὰς βεβαιῶ, ὑψηλότετε, ἤρχισε μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις, ὅτι δὲν ἤμην προετοιμασμένη διὰ τόσον ἐπίσημον ἐπίσκεψιν... Χθὲς παρήκουσα ὅλους διόλου τὸ ὄνομά σας.

Ἐφερε ποδὴρ ἑκ βαθυκροῦ ἀτλαζίου ἐσθῆτα, ἥτις τὴν καθίστα εἰς ἄκραν ἐλκυστικὴν· τὸ δὲ ἀφελῶς περὶ τοὺς συμμετρικοὺς αὐτῆς ὤμους ἐρριμένον σάλιον ἐκ τριχάπτων, περιέκλειε θαυμασίως κατεσκευασμένον ἀλαβάστρινον τράχηλον. Μόλις ἤδη ὁ Ριχάρδος ἠδυνήθη νὰ θαυμάσῃ τὴν ἐντέλειαν τῆς καλλονῆς τῆς· τὴν ἀγαλματώδη αὐτῆς κεφαλὴν καὶ τὰ ἀνεπίληπτα χαρακτηριστικὰ τῆς· οἱ κάτωθεν τῶν τοξοειδῶν αὐτῆς βλεφάρων λάμποντες μέλανες καὶ μεγάλοι ὀφθαλμοὶ τῆς ἀπέπνεον μελαγχολίαν· ἐν γένει δὲ ἡ ὅλη φυσιογνωμία τῆς, ἡ μέλαινα ἐκείνη πυκνὴ κόμη, οἱ λάμποντες ὕγροι ὀφθαλμοὶ τῆς καὶ ἡ ἀνεπαίσθητος ὠχρότης τῆς ἐπειθὲ τινὰ νὰ τὴν ἐκλάβῃ μάλλον ὡς Ἰταλίδα

ἢ Ἰσπανίδα παρὰ ὡς Ἀμερικανίδα. Εἰς τοῦτο δὲ συνέτεινε μεγάλως τὸ εὐστροφον τοῦ ἀναστήματός τῆς, οἱ μικροὶ καὶ εὐκαμπτοὶ πόδες τῆς καὶ οἱ θαυμασίως ἐπιμήκεις αὐτῆς δάκτυλοι.

Ὁ πρίγκηψ προσκληθεὶς ἐκάθησεν ἀπέναντί τῆς καὶ ἤρχισε τὴν συνομιλίαν.

[Ἔπεται συνέχεια]

*X.

Εἰς τὸ Γραφεῖον

Τῶν ἐκλεκτῶν μυθιστορημάτων

Πωλοῦνται τὰ ἐξῆς βιβλία:

[Αἱ ἐν παρενθέσει τιμαὶ σημειοῦνται χάριν τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἐπιθυμούντων ν' ἀποκτήσωσιν αὐτά, ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν].

- «Ἀπαντα Ἰωάννου Ζαμπέλιου», τόμοι 2 ἐξ 900 περίπου σελίδων..... Δρ. 8 (9)
- «Ἀπαντα Διονυσίου Σολωμοῦ»... Δρ. 2,50 (3)
- » Βηλαρά..... Δρ. 2 (2,20)
- «Ἡ Λύρα Ἀνδρέου Κάλβου» καὶ ἀνέκδοτος ὕμνος ὑπὸ Α. Μαρτελάου..... Δρ. 1,20 1,40
- «Βίος τοῦ Μωάμεθ», μετὰ παραρτήματος περὶ Ἰσλαμικῆς θρησκείας ὑπὸ Οὐασιγκτόνως Ἴρβινγ-γος..... Δρ. 2 (2,20)
- «Παρίσιων Ἀπόκρυφα», μυθιστορία Εὐγενίου Σύη, μετάφρασις Ἰσιδωρίδου Ι. Σκυλίτση (τόμοι 10)..... Δρ. 6 [7]
- «Τὸ Τριακοσιᾶδραχμον Ἐπαθλον, Γρηγορίου Δ. Ξενοπούλου..... λεπ. 50 [60]
- «Παλαιὰ Ἀμαρτίαι», λυρική συλλογὴ, ὑπὸ Δημ. Γρ. Καμπούρογλου.... Λεπτ. 60 [70]
- «Τὰ Δράματα τῶν Παρίσιων», μυθιστορία Ρονσον-De-Terrail, τόμοι ὀγκώδεις 3 Δρ. 6 (7)
- «Αἱ Φύλακες τοῦ Θησαυροῦ», μυθιστορία Ἑμμ. Γουζάλεις..... Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ἡ Παναγία τῶν Παρίσιων», μυθιστορία Βικτωρος Οὐγγώ, μετάφρασις Ι. Καρασσούσα τόμοι 2)..... Δρ. 4 (4,30)
- «Ἡ Ἡρώς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀγκώδεις τόμους..... Δρ. 4 [4,50]
- «Ἑλληνική» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδου Κυριακίδου..... Δρ. 5 (5,30)
- «Τὰ Ἀπόκρυφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολά..... Δρ. 3 (3,30)
- «Ἡ Γυναίκες, τὰ Χαρτιά καὶ τὸ Κράσι», μυθιστορία Paul de Cock, μετάφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου..... Δρ. 1 [1,20]
- «Αἱ Ἑχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès..... Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μετὰφρασις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου Δρ. 2 (2,20)
- «Μπουμπουλίνα—Ἀρχάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοῦ Πόλεις..... Δρ. 3 [3,30]
- «Ἡ Πλωτὴ Πόλις» μυθιστορία Ιουλίου Βέρν..... Δρ. 1 (1,20)
- «Κωμωδαί» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου Δρ. 2 [2,20]
- «Ὁ Γουζάλεις Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανίδα ἀνακτηθεῖσα» μυθιστορία..... Δρ. 1,50 (1,70)
- «Ἀνθρωπὸς τοῦ Κότμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου. Δρ. 2 (2,20)
- «Ἑλληνικὰ Σκηνὰ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφρίου, μετάφρ. ὑπὸ Π. Πανᾶ [τόμοι 2] Δρ. 5 [5,50]
- «Ἡ Ναζὶζ Μαριάνθη» μυθιστορία πρωτότυπον..... Δρ. 1,30 (1,50)
- «Περίοδος τῆς Γῆς εἰς 80 ἡμέρας» μυθιστορία Ιουλίου Βέρν..... Δρ. 1,70 (2)
- «Ὁ Ἀρχων τοῦ Κόσμου», μυθιστορία εἰς 6 τόμους..... Δρ. 8 (9)
- «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μετάφρασις Γ. Κ. Ζαλακώστα..... Δρ. 4 (4,50)
- «Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθ. Δρ. 1,50 (1,60)
- «Τυχλὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου..... Δρ. 1 (1,10)
- «Μία ἡμέρα ἐν Μαδέρᾳ», μυθιστορία Παύλου Μαντεγίτσα, δραχ. 1,50 (1,60).